

Prokázání neúměrně vysokých nákladů

Podle čl. 18 Nařízení Komise č. 601/2012 jsou náklady považovány za **nepřiměřené v případě, že jejich odhad přesáhne přínos**. Zohledňují se pouze náklady, které přesahují aktuální výdaje. Náklady zahrnují příslušnou dobu amortizace založenou na ekonomické životnosti zařízení (tj. na místo celkových nákladů by se měly počítat roční náklady po dobu životnosti).

Přínosy se vypočítají **vynásobením tzv. faktoru zlepšení, průměrných ročních emisí zařízení za poslední tři roky a referenční ceny 20 EUR za povolenku**. Faktor zlepšení je roven rozdílu mezi **aktuální úrovní nejistoty a úrovní nejistoty dosaženou díky přijetí daného opatření**. V případě, že změna přesnosti nelze určit (např. pokud jde o přechod ze standardních faktorů na analýzy), použije se paušální faktor zlepšení 1 %.

Fiktivní příklad o doložení neúměrně vysokých nákladů

Měřicí přístroj, který je v zařízení nainstalován, dosahuje nejistoty 5%, což odpovídá nevyhovující úrovni přesnosti 2. Nákup nového měřáku v hodnotě 50 000 Kč (2000 EUR) s dobou amortizace 10 let by vedl ke zlepšení nejistoty na 2,5%, což odpovídá úrovni přesnosti 3.

Náklady přepočtené na rok životnosti jsou tedy 200 EUR (počítá se s tím, že aktuální výdaje jsou nulové). Přínosy se počítají jako faktor zlepšení (5% - 2,5%), tj. $2,5\% \times 5400 \text{ t}$ (průměrné roční emise zařízení) $\times 20 \text{ EUR}$ (stanovená cena povolenky) = 2 700 EUR.

V tomto případě tedy neúměrně vysoké náklady nebyly neprokázány.

Pro výpočet lze využít „**Nástroj pro výpočet neúměrně vysokých nákladů**“ ve formátu XLS (formulář Evropské komise, v AJ).